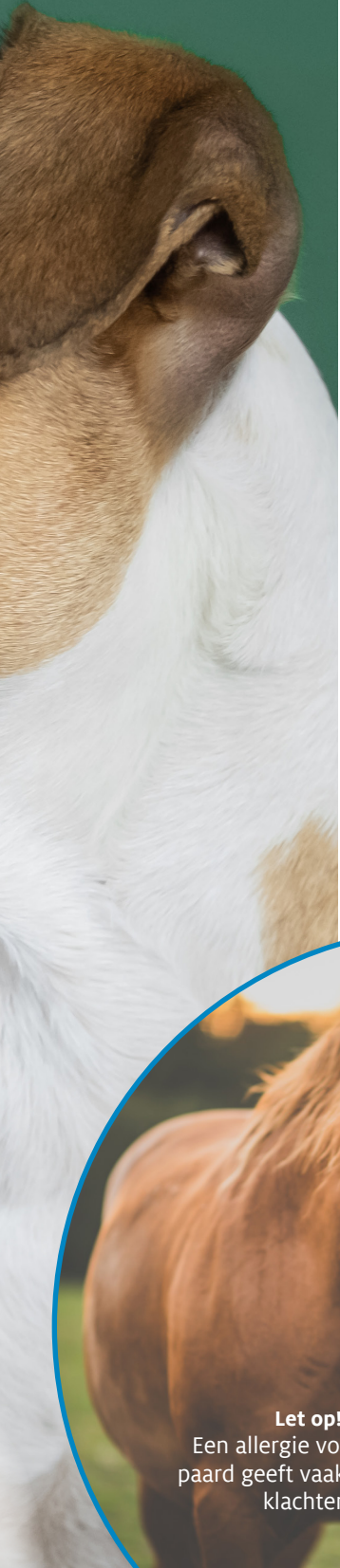

Huisdierenallergie – hoe zit dat?

Sommige mensen die dol zijn op dieren, zijn helaas allergisch voor ze. Hoe komt een huisdierenallergie tot stand en welke dieren geven de hevigste klachten? Wat kun je doen als je al een dier hebt? En: bestaan hypoallergene huisdieren eigenlijk wel? Wij zochten het voor je uit!

TIP:
Neem gladde vloeren, zoals hout. Zo vermijd je dat huidschilfers zich ophopen, zoals bij vloerbedekking.

Rond huisdierallergieën bestaan veel misverstanden en fabeltjes, wat het er voor zowel de mensen die ermee kampen als de dieren in hun leven niet makkelijker op maakt. Om een en ander eens goed op een rijtje te zetten en alle broodjeaapverhalen de wereld uit te helpen, spreken wij met Monique Gorissen. Zij is kinderarts en allergoloog, leefstijlarts en voorzitter van de Stichting Nationale Allergie Monitor. Zij is inmiddels ruim 16 jaar werkzaam voor het Deventer Ziekenhuis en door haar ruime ervaring in het vak is zij bij uitstek de aangewezen persoon om hardnekkige allergiefabeltjes de wereld uit te helpen.

Komt huisdierenallergie veel voor in uw werkgebied?

Ja, de meeste kinderen met een luchtwegallergie zoals hooikoorts en huisstofmijtenallergie, hebben ook een allergie voor dieren. Bij volwassenen is dat niet anders.

Wat zijn de meest voorkomende symptomen en hoe heftig/mild kunnen ze zijn?

Een allergie voor hond valt meestal wel mee, een allergie voor kat en paard geeft vaak veel heftigere klachten. Maar alles kan. En de klachten zijn vaak na contact met het dier: binnen enkele minuten kunnen jeukende ogen, niezen, snotneus, zwelling op contactplekken en jeuk ontstaan,

soms ook benauwdheid/moeite met ademen. En vervolgens kan eczeem weer opvlammen.

Hoe komt een allergie tot stand en komt het vaker voor bij mensen die eerder met het allergeen in contact zijn gekomen, of juist niet?

Je wordt allergisch via je huid. Allergieën komen voor in families waar ook een droge/gevoelige huid voorkomt, met of zonder eczeem. Overigens neemt die gevoeligheid van de huid toe. Kinderen hebben nu vaak meer last dan dat hun ouders hadden toen zij kind waren. Hoe sterker het vetlaagje op de huid en hoe sterker de huid, hoe minder makkelijk prikkels uit onze omgeving naar binnen dringen. Deze families hebben dus meer last dat dingen die op de huid komen, zoals pollen, huisstofmijt, dierenhuidschilfers en bij jonge kinderen ook voeding, naar binnen dringen. Als dat gebeurt dat komt er een afweerreactie op gang om het weer uit de huid te krijgen. Bij die afweerreactie is er telkens de kans dat je lichaam besluit allergische afweerstoffen te gaan aanmaken tegen de binnendringende stof, in dit voorbeeld het allergeen uit kattenhuidschilfers. Als dat gebeurt, wordt je afweersysteem vanaf dat moment heel goed in het herkennen van dat stofje, en kun je die afweerstoffen dus ook meten in het bloed of via een huidtest. En is er bij volgende blootstelling heel snel herkenning van dat kattenallergeen en direct reactie met de klachten die ik hiervoor noemde.

Heeft het zin om een 'hypoallergene' hond of kat te nemen of bestaat dit niet?

Dat bestaat niet in algemene zin. Er is ook onderzoek naar gedaan [zie blz. 42, red.]. Neem vooral, als je het toch doet, er maar eentje. Hoe meer van dezelfde huisdieren, hoe groter de kans dat het niet goed gaat. →

Let op!
Een allergie voor kat of paard geeft vaak heviger klachten.

Heb je een allergie?

Schaf dan geen naaktkat zoals de Sphynx of een hond als de Labradoodle aan. Deze dieren worden verkocht als 'hypoallergeen', maar dat is volgens wetenschappelijk onderzoek onzin. Daarnaast hebben ze vaak last van gezondheidsproblemen, omdat ze gefokt worden zonder onder andere vacht en snorharen.

Vermijd dat huidschilfers zich ophopen en neem de vloer nat af.

Antihistaminica bestaan in drankvorm, als tablet, als neusspray en als oogdruppels.

Welk huisdier geeft de minste en welk de meeste/hevigste klachten?

Vaak lukt een hond in de praktijk wel als degene om wie het gaat niet al te heftige klachten daarop heeft. Aan een hond kun je in de praktijk soms nog wel weer wennen, maar dan moet je wel accepteren dat je waarschijnlijk dagelijks tabletjes en/of neussprays tegen je allergie moet nemen, en wellicht ook je astma en je eczeem lastiger onder controle kunt houden. Met kat en paard lukt het vaak helemaal niet. Het 'lastige' van al deze dieren is dat ze lang leven. Dus vaak adviseer ik een oppashond, of vragen of er iemand in de buurt is voor wie je de vaste

»Vaak adviseer ik een oppashond.«

invaller kan zijn voor het uitlaten. Of een dier te kiezen wat maar kort leeft of wat je buiten kunt houden.

Als je al een huisdier hebt en je wilt er niet vanaf, wat kun je dan, als er een allergie toeslaat, doen om de symptomen zoveel mogelijk te beperken?

Er zijn twee soorten medicijnen die meestal gebruikt worden voor dierenallergie, maar net zo goed voor hooikoorts of huisstofmijtenallergie. Antihistaminica heb je in drankvorm, als tablet, neusspray en oogdruppels. Vaak kiezen we voor de tablet, dat is het makkelijkst. Dit medicijn remt vooral de jeuk en het

niezen. Oogdruppels zijn erg fijn tegen de heel vervelende oogklachten. Corticosteroïde neusspray is vaak effectiever en werkt lokaal; vooral tegen het snot en slijm, maar ook wel tegen jeuk en niezen. Natuurlijk hoort daarbij het mijden, en als je contact hebt gehad eerst je handen wassen en niet in je ogen wrijven.

Zijn middelen als cetirizine schadelijk voor kinderen, als ze die dagelijks zouden innemen? En zijn er alternatieven?

Antihistaminica worden gewoon verkocht bij de drogist, de wat oudere vormen ervan. Dat is niet voor niets zo; andere medicatie ligt daar natuurlijk niet. Dat komt omdat je er heus wel last van krijgt, mocht je te veel gebruiken of er nog niet genoeg aan gewend zijn. Maar het doet geen schade aan je lichaam. Daarom zijn wij dus ook helemaal niet terughoudend om het te gebruiken, ook niet bij kinderen, omdat het zo veilig en en tegelijkertijd ook zo goed werkt. En omdat de klachten echt superirritant zijn natuurlijk. ❤️

Allergologen zijn niet terughoudend om antihistaminica voor kinderen in te zetten, omdat deze geen schade aan het lijf veroorzaken.

‘Huisdier wegdoen is erger dan niet nemen’

Een groot misverstand is dat mensen denken dat ze reageren op allergenen uit de vacht”, vertelt kinderarts-allergoloog Monique Gorissen. “Mensen met een honden- of kattenallergie reageren op eiwitten uit het speeksel en andere klieren, maar ook op de huidschilfers (roos) van dieren.”

Eiwitten

Deze allergenen zijn bij alle honden en katten aanwezig, dus ook een hond of kat met weinig of geen haar kan allergische reacties bij gevoelige mensen opwekken. Ze komen via huidschilfers, haren, traanvocht, speeksel en urine in de lucht terecht. De mate van verharenen heeft dus geen invloed op de hoeveelheid allergeen in de lucht in huis.

Dierenleed

Door de gedachte dat haren de oorzaak van de allergische klachten zouden zijn (wat dus niet zo blijkt te zijn), zijn dieren gefokt zonder haar of die weinig tot niet verharenen. Dat helpt voor de allergische klachten dus niets, maar levert voor het dier wel gezondheidsklachten op.

Allergische reacties

Kinderarts-allergoloog Monique krijgt wekelijks vragen van kinderen: Mag ik dan wel of niet een huisdier of wat moeten we dan met ons huisdier? Monique: "Ik zie kinderen met lichte reacties zoals niezen en jeukende rode ogen of een gezwollen huid door een lik van de hond, maar kinderen kunnen ook benauwd worden. Een gezin moet er van tevoren goed over nadenken om een huisdier in huis te nemen, want wegdoen is erger dan niet nemen. En als je toch voor een huisdier gaat, hoef je je niet te beperken in soorten, zoals een Labradoodle."

Gouden tip

Het advies van het Kinderallergie Behandel Centrum hangt vaak af voor welke diersoorten het kind allergisch is. Zo geeft de hond over het algemeen mildere klachten dan een kat of paard, dat zijn dieren met sterke allergenen. Is jouw kind allergisch en neem je toch een huisdier? Een gouden tip: neem gladde vloeren, zoals hout. Zo vermijd je dat huidschilfers zich ophopen, zoals bij vloerbedekking. Neem de vloer nat af, zodat het stof niet kan opwarrelen.

Bron: Blog Deventer Ziekenhuis

Over 'hypoallergene' dieren

Allergieën voor katten en honden zijn veelvoorkomend, en dit kan een uitdaging zijn voor mensen die graag een huisdier willen hebben. Er zijn echter zogenaamde 'hypoallergene' honden en katten die populair zijn vanwege het idee dat ze minder allergische reacties zouden veroorzaken. In het artikel 'Hypoallergene dieren behoren tot het rijk der fabeldieren' door Olivia Liem, Kelly Kessen en Hans de Groot in het Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde (NTvG) wordt echter betoogd dat het concept van hypoallergene huisdieren een misvatting is en dat deze dieren geen goede keuze zijn voor mensen met allergieën. Ook bespreken zij de negatieve gevolgen van de uiterlijke kenmerken en fokmethoden van deze dieren voor hun welzijn.

In Nederland hebben meer dan 4 miljoen huishoudens een huisdier, meestal een kat of een hond. Tussen 10% en 30% van de bevolking ervaart allergische symptomen als gevolg van blootstelling aan huisdieren. Deze symptomen omvatten jeukende ogen, een loopneus, niezen en kortademigheid. Sommige mensen zijn zich mogelijk niet bewust van de relatie tussen hun klachten en hun huisdier, vooral als ze er dagelijks mee samenleven. Om allergische reacties te verminderen, hebben fokkers zogenaamde hypoallergene huisdieren ontwikkeld, met het idee dat deze dieren minder haren zouden verliezen en dus minder allergenen zouden verspreiden. Echter, er is geen wetenschappelijk bewijs dat deze hypoallergene huisdieren daadwerkelijk effectiever zijn in het verminderen van allergische reacties. Onderzoek heeft aangetoond dat allergenen zich verspreiden via speeksel, urine, talgklieren en andere lichaamsuitscheidingen, en niet zozeer via haren. Daarom hebben dieren met minder haar niet per se minder allergenen. Studies in de Verenigde Staten en Nederland hebben aangetoond dat de concentratie van allergenen in huizen met zogenaamde hypoallergene honden niet significant verschilde van die

»Deze dieren hebben vaak gezondheidsproblemen.«

Speciaal gefokt

Een Labradoodle garandeert geen verminderde allergische reactie.

met 'normale' honden. Dit suggereert dat het concept van hypoallergene honden niet wetenschappelijk onderbouwd is. De ervaringen van verminderde allergische symptomen bij eigenaren van zulke dieren worden vaak toegeschreven aan een placebo-effect.

Bovendien lijden veel van deze zogenaamde hypoallergene dieren aan gezondheidsproblemen als gevolg van raszuiverheid en inteelt. Ze hebben een verhoogd risico op erfelijke aandoeningen en hebben vaak een kortere levensverwachting. Zo hebben sommige naaktkatten problemen met huidbeschadiging en zonnebrand, en gebrek aan tastharen. Dit beïnvloedt hun welzijn en levenskwaliteit negatief. Ook naakthonden hebben gezondheidsproblemen, zoals huidbeschadigingen, slechte gebitten en urinewegproblemen.

Kortom: de term hypoallergene huisdieren is een misvatting en biedt geen garantie op verminderde allergische reacties. Bovendien leiden de fokmethoden voor deze dieren vaak tot gezondheidsproblemen en verminderd welzijn. In plaats van te vertrouwen op hypoallergene huisdieren, is de meest effectieve aanpak voor mensen met allergieën het vermijden van huisdieren of het nemen van allergie medicatie.

Het is belangrijk om patiënten goed voor te lichten over de mogelijke gevolgen van het hebben van huisdieren voor hun allergische symptomen en hun gezondheid.

»Mensen met een honden- of kattenallergie reageren op eiwitten uit het speeksel en andere klieren, maar ook op de huidschilfers (roos) van dieren.«

Onderzoek en behandeling voor huisdierallergieën

ONDERZOEK

Huidpriktest:

Allergenen worden op de onderarm aangebracht en met een naald in de huid geprikt. Een rood bultje duidt op een positieve test.

Bloedonderzoek: Detecteert antistoffen tegen dierenallergenen in het bloed.

Neusprovocatietest:

Bij twijfel wordt geleidelijk meer allergeen in de neus gespoten om de gevoeligheid te meten.

Interpretatie van tests: Een positieve test betekent niet automatisch allergie; klachten moeten overeenkomen.

BEHANDELING

Vermijd huisdieren: Voorkom contact met het allergene dier.

Geneesmiddelen: Neussprays, oogdruppels, antihistaminica en immunotherapie (onder bepaalde voorwaarden).

Immunotherapie: Een behandeling van 3-5 jaar om de gevoeligheid voor dierenhuidschilfers te verminderen.

Meer info: Nederlandse Vereniging voor Allergologie & Nationale Allergie Monitor (www.nvvaki.nl en www.allergiemonitor.nl)

